

Sygn. akt: I C 1200/19 upr.

Na rozprawie dnia 10 lutego 2020 r. za powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. nikt się nie stawił, pełnomocnik zawiadomiony prawidłowo.

Pozwany R. D. (1) nie stawił się pomimo należytego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2020 r. w K.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko R. D. (2)

o zapłatę

powództwo oddała

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. D. (1) kwoty 986,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawarł w dniu 29.07.2015 r. z (...) S.A. umowę nr (...) i nie wywiązał się z obowiązku spłaty zobowiązania. Dalej powód wskazał, że w dniu 22.12.2017 r. na podstawie umowy cesji nabył wierzytelność przysługującą (...) S.A. od pozwanego, co uprawnia powoda do dochodzenia od pozwanego spełnienia świadczenia pieniężnego żadanego w treści pozwu. W treści pozwu powód powoływał się na faktury, których pozwany miał nie zapłacić wierzycielowi pierwotnemu.

Pozwany R. D. (1), zawiadomiony o terminie rozprawy, nie wniósł odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.12.2017 r. pomiędzy (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności. (dowód k. 17-20).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, ponieważ nie wykazał przede wszystkim istnienia wierzytelności w stosunku do wierzyciela pierwotnego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. W niniejszej sprawie powód nie przedłożył ani jednego dokumentu, który w jakikolwiek sposób mógł potwierdzić, że pozwany zawarł umowę z (...) S.A. Bez takiego dokumentu trudno zweryfikować, czy do zawarcia umowy doszło, jakie były jej warunki i jakie płatności miał dokonywać pozwany. Powód nie dołączył do pozwu również faktur, o których wspomina w treści pozwu, a których pozwany miał nie zapłacić wierzycielowi pierwotnemu.

Przedłożony przez powoda dowód w postaci umowy przelewu wierzytelności pomiędzy wierzycielem pierwotnym a powodem mogą stanowić jedynie dowód przeniesienia praw do wierzytelności, natomiast nie dowodzą jej istnienia. W przypadku cesji wierzytelności warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Tymczasem powód tej okoliczności nie wykazał.

Wątpliwości sądu budzi również kwestia wykazania przez powoda samego przejścia wierzytelności. Jak wynika z § 1 ust. 2 umowy cesji, zestawienie wierzytelności będących przedmiotem umowy zostało dokonane w formie elektronicznej i stanowiło załącznik nr 1 do umowy. Załącznika takiego powód również nie dołączył do pozwu, a sąd nie był w stanie zweryfikować czy załączona do pozwu tabela (k. 22) stanowi załącznik, o którym mowa w umowie.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany. Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.